शुभा, स्त्री, शोभा। कान्तिः। इच्छा। इति मेदिनी॥ वंशरोचना। गोरोचना। शमी। प्रियङ्गुः। श्वेतदूर्व्वा। इति राजनिर्घण्टः॥ देवसभा। इति शब्दरत्नावली॥ उमासखीविशेषः। इति शब्दमाला॥ मङ्गलजनिका च॥

शुभाङ्गी, स्त्री, (शुभानि अङ्गानि यस्याः। ङीष्।) कुबेरपत्नी। कामदेवपत्नी। इति केचित्॥ (कुरुराजपत्नी। यथा, महाभारते। १।८५।३९ "कुरुः खलु दशार्हीमुपयेमे शुभाङ्गीं नाम तस्यामस्य जज्ञे विदूरथः॥") मङ्गलावयवयुक्ते, त्रि॥

शुभाचारा, स्त्री, (शुभः आचारो यस्याः।) उमासखी। इति शब्दमाला॥ शोभनाचारवति, त्रि॥

शुभाञ्जनः, पुं, शोभाञ्जनवृक्षः। इति शब्दरत्नावली॥

शुभान्वितः, त्रि, (शुभेन अन्वितः।) मङ्गलयुक्तः। तत्पर्य्यायः। शुभंयुः २। इत्यमरः॥

शुभ्रं, क्ली, (शोभते इति। शुभ दीप्तौ + "स्फायितञ्चिवञ्चीति।" उणा० २।१३। इति रक्।) अभ्रकम्। इति मेदिनी॥ गड्डलवणम्। रौप्यम् कासीसम्। इति राजनिर्घण्टः॥

शुभ्रः, पुं, (भ दीप्तौ + रक्।) शुक्लवर्णः। इत्यमरः॥ चन्दनम्। इति शब्दचन्द्रिका॥

शुभ्रः, त्रि, (शुभ + रक्।) उद्दीप्तः। शुक्लगुणयुक्तः। इत्यमरः॥ (यथा, रघुः। २।६९।

"पपौ वशिष्ठेन कृताभ्यनुज्ञः
शुभ्रं यशो मूर्त्तमिवातितृष्णः॥")

शुभ्रदन्ती, स्त्री, (शुभ्रौ दन्तौ यस्याः। शुभ्रदन्तौ। सा तु पुष्पदन्तनामदिग्गजकरिणी। इत्यमरटीका।

शुभ्ररश्मिः, पुं, (शुभ्रा रश्मयो यस्य।) चन्द्रः। इति केचित्॥ श्वेतकिरणश्च॥

शुभ्रांशुः पुं, (शुभ्रा अंशवो यस्य।) चन्द्रः। इत्यमरः॥ कर्पूरः। इति राजनिर्घण्टः॥

शुभ्रालुः, पुं, (शुभ्रः शुक्ल आलुः।) महिषकन्दः। इति राजनिर्घण्टः॥ श्वेतालुश्च॥

शुभ्रिः, पुं, (शोभते इति। शुभ + "अदिशदिभूशुभिभ्यः क्रिन्।" ४।६५। इति क्रिन्।) ब्रह्मा। इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः॥

शुम्भः, पुं, दानवविशेषः। स तु गवेष्ठीपुत्रः प्रह्लादपौत्रः अम्बिकया हतश्च। यथा,—

"विरोचनस्तु प्राह्लादिः पञ्च तस्यात्मजाः स्मृताः।
गवेष्ठी कालनेमिश्च जम्भो वास्कल एव च॥
शम्भुः श्रेष्ठोऽनुजस्तेषां पुत्रानेषामतः शृणु।
शुम्भश्चैव निशुम्भश्च विश्वक्सेनो महौजसः।
गवेष्ठिनः सुता ह्येते जम्भस्य सुतदुन्दुभिः॥"

इत्याद्ये वह्निपुराणे कश्यपीयप्रजासर्गाध्यायः॥ अन्यच्च।

पुलस्त्य उवाच।

कश्यपस्य दनुर्नाम भार्य्यासीत् द्विजसत्तम।
तस्यास्तु द्वौ सुतावास्तां सहस्राच्चाद्बलाधिकौ॥
ज्येष्ठः शुम्भ इति ख्यातो निशुम्भश्चापरोऽसुरः॥"

इति वामनपुराणे ५२ अध्यायः॥

अपरञ्च।

ऋषिरुवाच।

"निशुम्भं निहतं दृष्ट्वा भ्रातरं प्राणसम्मितम्।
हन्यमानं बलञ्चैव शुम्भः क्रुद्धोऽब्रवीद्वचः॥
बलावलेपदुष्टे त्वं मा दुर्गे गर्व्वमावह।"

इत्यादि॥

"स चिक्षेप धरणीं प्राप्य सृष्टिमुद्यम्य वेगितः।
अभ्याधवत दुष्टात्मा चण्डिकानिधनेच्छया॥
तमायान्तं ततो देवी सर्व्वदैत्यजनेश्वरम्।
जगत्यां पातयामास भित्त्वा शूलेन वक्षसि।
स गतासुः पपातोर्व्व्यां देवीशूलाग्रविक्षतः॥"

इति मार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्म्ये शुम्भवधः १० अध्यायः॥

शुम्भघातिनी, स्त्री, (शुम्भं हन्तीति। हन + णिनिः। ङीप्।) दुर्गा। इति शब्दरत्नावली॥

शुम्भपुरं, क्ली, (शुम्भस्य पुरम्।) शुम्भदैत्यस्य पुरी तत्पर्य्यायः। एकचक्रम् ३ हरिगृहम् ३। इति भूरिप्रयोगः॥ अधुना शुम्भलपुर इति ख्यातम्॥

शुम्भपुरी, स्त्री, (शुम्भस्य पुरी।) शुम्भपुरम्। इति त्रिकाण्डशेषः॥

शुम्भमर्द्दिनी, स्त्री, (शुम्भं मृद्नातीति। मृद् + णिनिः।) दुर्गा। इति हेमचन्द्रः॥

शुल्क, क भाषे। सर्ज्जने। वर्ज्जने। इति कविकल्पद्रुमः॥ (चुरा०-पर०-सक०-सेट्।) क, शुल्कयति। शुल्क श्लोक इत्येतयोरेतावर्थौ केचिन्न मन्यते। भाषः कथनम्। इति दुर्गादासः॥

शुल्कः, पुं, क्ली, (शुल्क + घञ्।) घट्टादिदेयम्। मासुल इति भाषा। इत्यमरः॥ घट्टः पन्थाः तत्र आदिना द्रव्यक्रयविक्रयस्थानादौ च यद्देयं दीयते स शुल्को जगात् इति घटी इति राज इति च ख्यातः। शलति प्रतिबन्धोऽनेनेति शुल्कः। शल ज गतौ तालव्यादिः नाम्नीति कः निपातनादत उत्वम्। घट्ट चाले घट्टयतेऽत्र इति घञि घट्टः। घट्टो वर्त्मेति माधवी। घट्टो राजग्राह्यग्रहणस्थानादिरिति मुकुटः। घट्टो घाट इति ख्याते इति रमानाथः। इति तट्टीकायां भरतः॥ (यथा, मनुः। ८। ३०७।

"योऽरक्षन् बलिमादत्ते करं शुल्कञ्च पार्थिवः।
प्रतिभागञ्च दण्डञ्च स सद्यो नरकं व्रजेत्॥")

वरादर्थग्रहणम् इति मेदिनी॥ (यथा, मनुः। ३। ५१।

"न कन्यायाः पिता विद्वान् गृह्णीयात् शुल्कमण्वपि।
गृह्णन् शुल्कं हि लोभेन स्यान्नरोऽपत्यविक्रयी॥")

पणः। यथा, महाभारते। १। १८१। ४।

"इत्युक्तो धनुरायम्य शुल्कावाप्तं महाबलः।
भ्राता भीमेन सहितस्तस्थौ गिरिरिवाचलः॥")

शुल्लं, क्ली, रज्जुः। ताम्रम्। इत्यमरटीका॥

शुल्व, क माने। सर्गे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (चुरा०-पर०-सक-सेट्।) पञ्चमस्वरयुक्तस्तालव्यादिरन्तःस्थतृतीयोपधः। सर्गः सृष्टिः। क, शुल्वयति वेधाः पृथिवीं परिमाति सृजति वा इत्यर्थः। इति दुर्गादासः॥

शुल्वं, क्ली, (शुल्वयत्यनेनेति। शुल्व माने + घञ्। यद्वा, शुच शोके + "उल्वादयश्च।" उणा० ४। ८५। इति वन्प्रत्ययेन निपातनात् साधु) ताम्रम्। रज्जुः। इत्यमरः॥ (यथा, भागवते। २। ७। ३०।

"गृह्णीत यद्यदुपबन्धममुष्य माता
शुल्वं सुतस्य न तु तत्तदमुष्य माति॥")

ताम्रपात्रपक्वान्नभोजनदोषो यथा,—

"ताम्रे पक्वा चतुर्हानिर्मणौ भवति वै क्षयम्।"

इति मत्स्यसूक्ते ४२ पटलः॥

यज्ञकर्म्म। आचारः। जलसन्निधिः। इति मेदिनी॥

शुल्वारिः, पुं, (शुल्वस्य अरिः।) गन्धकः। इति हेमचन्द्रः॥

शुशुमा, स्त्री, शुक्रपत्नी। इति केचित्॥

शुश्रुवान्, [स्] त्रि, श्रुतवान्। श्रुधातोः क्वसुप्रत्ययेन निष्पन्नः। इति सिद्धान्तकौमुदी॥ (यथा, भट्टिः। १। २०।

"स शुश्रुवान् तद्वचनं सुमोह
राजा सहिष्णुः सुतविप्रयोगम्॥")

शुश्रूः, स्त्री, माता। यथा। "शिशोः शुश्रूषणात् शुश्रूः।" इति महाभारते। १२। २६५। ३२॥

शुश्रूषणं, क्ली, (श्रु + सन् + ल्यूट्।) सेवा यथा,

"शुश्रूषणोपासनञ्च सेवोपास्तिरुपासना।"

इति शब्दरत्नावली॥

(यथा, भागवते। १०। ७८। ३९।

"तं पापं जहि दाशार्ह तत्रः शुश्रूषणं परम्॥")

शुश्रूषा, स्त्री, (श्रु + सन् "अ प्रत्ययात्।" ३। ३। १०२। इति अः।) उपासनम्। (यथा, मनुः। २। ११२।

"धर्म्मार्थौ यत्र न स्यातां शुश्रूषा वापि तद्विधा
तत्र विद्या न वप्तव्या शुभं बीजमिवोषरे॥")

कथनम्। श्रोतुमिच्छा। इति मेदिनी॥ (यथा, कामन्दकीये। ४। २२।

"शुश्रूषा श्रवणञ्चैव ग्रहणं धारणन्तथा।
उहोऽपोहोऽर्थविज्ञानं तत्त्वज्ञानञ्च
धीगुणाः॥")

शुष, य शौ ल शोषे। इति कविकल्पद्रुमः॥ (दिवा०-पर०-अक०-अनिट्।) शोषः स्नेहरहितीभावः। य, शुष्यति धान्यमातपेन। शौ, शोष्टा ल। अ, अशुषत्। इति दुर्गादासः॥

शुषः पुं, (शुष + कः।) शोषणम्। गर्त्तः। इत्यजयपालः॥

शुषिः, स्त्री, (शुष + इन्। स च कित्।) शोषः। विलम्। इति मेदिनी॥

शुषिरं, क्ली, (शुष शोषणे + "इषिमदिसुदितो" उणा० १। ५२। इति किरच्। यद्वा, शुषि-